

[Bracher.]

kan medføre mere renfærdighed i radio og fjernsyn. Der har været nævnt sproget her. Jeg skal ikke gentage det, men mange anker over, at man i radio og tv hører for dårligt sprog, for dårlige udtryk. Man må jo være klar over, at dette medium påvirker meget stærkt, påvirker børn, påvirker ungdom; man skulle have så megen ansvarfølelse, at man i så stor udstrækning som muligt brugte et rigtigt og godt sprog.

Alsidighedsprincippet vil jo fortsat eksistere, som det har gjort hidtil ifølge loven, og det er at håbe, at princippet virkelig vil blive ført ud i livet. Der er mange områder i vort land, som endnu ikke på rette måde har været tilgodeset, når det gælder udsendelser i radio og fjernsyn. Jeg tænker bl. a. her på frikirkefolk i Danmark, som jo også er en del af den danske befolkning, men som kun i meget ringe udstrækning har været tilgodeset med udsendelser i radio og fjernsyn.

Vi har i vor radio mange gode kirkelige udsendelser, men jeg synes nok, man ofte i de debatter, der udsendes, som kan være interessante, og som kan være gavnlige og nyttige, mangler den kristne islæt, mangler repræsentanter for folkekirke og frikirker, som også kunne fremsætte deres syn på det, der foregår i vort land.

Vi vil fremover være meget opmærksom på, om alsidighedsprincippet tilgodeses. Mindretallene må også have ret til at komme frem; ikke bare nogle mindretal, men alle mindretal, sådan at ingen bliver glemt.

Må jeg lige nævne børne- og ungdomsudsendelserne. Det er et område, som gang på gang har været fremme i debatten. Jeg tror nok, man kan sige, at der er sket en bedring, men det er vel, fordi der har været stærk kritik af dem. Man oplever stadig væk mange udsendelser inden for denne afdeling, som har en negativ og nedbrydende virkning. Man er negativ over for hjem og familie, over for skole, over for samfund. Her er nok noget, som det var værd at se på.

Jeg vil nævne decentraliseringen, som vi synes er et gode, at man får oprettet disse programråd ude omkring i amterne. Det er naturligvis vort håb, at netop det bliver stedet, hvor forbrugerrepræsentanterne kan gøre deres indflydelse gældende.

Det vil jo også komme til at betyde, at det hele får en meget større berøringsflade med befolkningen. Vi er altså positive over for dette, men som det er sagt af hr. Niels Helveg Petersen, er der så mange uklare ting i det, at man endnu står tøvende. F. eks. har vi, som det også blev nævnt, her i København og på Frederiksberg været forbavset over, at der ikke gives mulighed for oprettelse af et råd her i hovedstaden. Når disse programudvalg oprettes rundt omkring, regner vi ikke med, at lyttermøderne dermed skal forsvinde. Jeg tror, det har en meget stor betydning, at radioens folk på skift kommer ud til de forskellige steder i landet og får den direkte kontakt med lytterne. Det har jo gang på gang vist sig, at det har meget positiv virkning.

Radio og tv er i dag en del af livet i Danmark, og det er, som jeg sagde, medier, der øver stor indflydelse på seere og lyttere, på børn, unge og ældre. Det er vort håb, at der vil findes større ansvarfølelse, når det gælder radiomedarbejderne. Man taler om den farlige radio. Det må den gerne være, den må gerne påvirke, bare ikke ensidigt. Det er vigtigt, at der er kontrol, og at der i alt fald ikke øves censur. Det må der naturligvis ikke, men der bør være en efterkontrol af de udsendelser, der har været, så man af dem kan lære noget for programlægningen fremover.

Vi håber, at der i det nye radiatoråd vil være mulighed for, at der kan ske en styring på en sådan måde, at dansk radio og fjernsyn kan blive endnu bedre, end de har været indtil i dag. Ansvarer kommer til at hvile på det udvidede radiatoråd. Vor frygt består altså i, at det bare bliver en afspejling af folketinget uden virkelig deltagelse af forbrugerrepræsentanterne. Vi er spændt på at se, hvordan det udvikler sig.

Fuglsang (DKP):

Jeg vil også begynde med at takke ministeren for den ret så konkrete redegørelse, vi har fået. Jeg kan sige, at den for mit vedkommende er faldet på et noget mere tørt sted end hos så mange af de andre, der har haft ordet, fordi netop mit parti, kommunisterne, er det eneste, som ikke er repræsenteret i radiatorådet, og altså det eneste, som hverken på den ene eller på den anden måde har mulighed for direkte at deltage i det